

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/209/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113222516
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8113222516.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou v občianskoprávnej veci žalobkyne: H. R., bytom Š. XX, XXX XX J., právne zastúpená JUDr. Lukášom Kišeľakom, advokátom so sídlom Jarkova 63, 080 01 Prešov proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a. s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, právne zastúpený JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Němcovej 22, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd z a m i e t a návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku 2 C 2102/2012 zo dňa 19. 1. 2012 vydaného arbitrážnym súdom v Košiciach.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7 Co 60/2014 zo dňa 26. 6. 2014 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Prešov vo výroku, ktorým zrušil rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach vydaný vo veci, sp. zn. 2 C 2102/2012 dňa 19. 1. 2012 a nárok na zaplatenie sumy 53,38 EUR podľa rozhodcovského rozsudku zamietol z dôvodu, že súd nemôže v jednom rozsudku rozhodnúť o zrušení rozhodcovského rozsudku a zároveň zamietnuť nárok na úhradu sumy 53,38 EUR s poukazom na § 43 ods. 1 Zákona č. 244/2002, podľa ktorého, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c) pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Preto o nároku na zaplatenie sumy uplatňovanej v rozhodcovskom konaní môže súd rozhodnúť až potom, čo rozhodnutie o zrušení rozhodcovského rozsudku nadobudne právoplatnosť.

Žalobkyňa na ústnom pojednávaní konanom dňa 13. 4. 2016 poukazovala, že došlo k zmene zákona prijatím Zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a podľa § 372w k úpravám účinným od 1. 1. 2015 je vo veci potrebné rozhodovať podľa právnych predpisov, ktoré boli účinné do 31. 12. 2014 a preto navrhovala, aby súd konanie zastavil a boli jej priznané trovy konania, ktoré jej vznikli do 31. 12. 2014, lebo vznikli dôvodne.

Podľa § 243d posledná veta Zákona č. 335/2014 Z. z., sa vzťahuje toto ustanovenie aj na rozhodcovský rozsudok a rozhodcovské doložky. Rozhodcovská doložka bola rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 17 C 446/2012 vyhlásená za neplatnú a od 19. 6. 2013 od právoplatnosti tohto rozsudku stratila platnosť, zanikol aj mandát a oprávnenie Arbitrážneho súdu v Košiciach, aby vydal akýkoľvek rozhodcovský rozsudok, zanikol tak akýkoľvek právny titul a právny základ pre záväznosť rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok prestal zaväzovať účastníkov konania od 19. 6. 2013.

Žalovaný poukazoval na to, že v zákone o novele Exekučného poriadku bol prijatý nový § 243d, ktorý mení postavenie účastníkov tohto konania, kedy rozhodcovský rozsudok, ktorý nebol uplatnený v exekúcii do 3 mesiacov stráca účinnosť, platnosť aj záväznosť. Je to hmotnoprávne ustanovenie. § 372w umožňuje v prechodných ustanoveniach dokončiť konanie podľa predchádzajúcich právnych predpisov tam, kde boli podané návrhy na výkon rozhodnutia, teda na exekúciu v štandardnom postupe podľa predchádzajúcim pravidiel. V tomto prípade ale nebol podaný návrh na výkon exekúcie a rozhodcovský rozsudok sa stal takto bezpredmetným, neúčinný, nezáväzným, nezaväzuje žalobkyňu k žiadnemu plneniu, je to nulitný akt a nemožno z neho vyvodit' ani následky pre žalobkyňu a tým sa odlišuje od predchádzajúceho štandardného postupu exekúcií aj v predchádzajúcich rozhodcovských konania. S poukazom na to, že už bolo vydaných viac rozsudkov v Slovenskej republike, ktorým súdy aplikovali § 243d Exekučného poriadku navrhoval zamietnuť tento návrh, lebo rozhodnutie by bolo len formálne, neovplyvnilo by skutkový stav, ani účinnosť rozhodcovského rozsudku, ktorý sa tak stal nezáväzným. V priebehu konania zákonodarca zmenil zákonnú normu, čo nezavinil ani jeden z účastníkov konania, preto žiadal, aby o trovách konania bolo rozhodnuté tak, že ani jednému účastníkovi nepatrí náhrada trov konania.

Podľa § 40 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. v platnom znení do 31. 12. 2014, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom na súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva platný. Súd rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku, ako prechodného ustanovenia ku právam účinným od 1. 1. 2015 (doplneným do Exekučného poriadku Zákonom č. 335/2014 Z. z. s účinnosťou od 1. 1. 2015), exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu vydaného pred 1. 1. 2015 možno začať len do 3 mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

V prejednávanej veci žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) a j) Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení platnom do 31. 12. 2014. Zmyslom zrušenia rozhodcovského rozsudku bolo, aby tento rozsudok nemohol byť exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku.

Zmenou právnej úpravy, a to doplnením do Exekučného poriadku o prechodné ustanovenia § 243d na základe Zákona č. 335/2014, ktorý nadobudol účinnosť od 1. 1. 2015, rozhodcovský rozsudok, ktorý žalobkyňa žiadala zrušiť (vydaný dňa 19. 1. 2012, teda pred 1. 1. 2015), nebol exekučne vymáhaný, nebolo ani do 3 mesiacov od 1. 1. 2015 do 31. 3. 2015 začaté exekučné konanie, čím nastali účinky predpokladané týmto zákonom, a to, že na podklade tohto rozhodcovského rozsudku nemožno udeliť poverenie na výkon takejto exekúcie a tento rozhodcovský rozsudok prestáva účastníkov zaväzovať, hľadí sa na neho ako keby rozhodcovské rozhodnutie, rozhodcovský rozsudok neexistoval. Keďže také rozhodnutie nemá žiadne právne účinky, zanikol aj dôvod prezumovaný ako dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku priamo Zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Z vyššie uvedeného dôvodu súd preto tento návrh zamietol, pretože aj prípadným požadovaným zrušením rozhodcovského rozsudku by žalobkyňa dosiahla len ten istý účinok ohľadne jeho vykonateľnosti, ktorý už bol a nastal priamo zo zákona, a to, že takýto rozsudok je nevykonateľný.

Ustanovenie § 243d Zákona č. 233/1995 Z. z. je procesnoprávnym predpisom, ktoré sa aplikuje na konanie v aktuálnom znení počnúc jeho účinnosťou a samo o sebe je intertemporálnym ustanovením, ktoré slúži k tomu, aby sa ozrejmlí vzťahy novely na konania začaté a neskončené pred jej účinnosťou a súd je povinný aplikovať toto ustanovenie aj na konania, ktoré začali pred jeho účinnosťou. Základným predpokladom rozhodnutia je jeho záväznosť a keďže predmetné rozhodnutie rozhodcovského rozsudku nie je v súlade s citovaným zákonným ustanovením pre účastníkov, ani pre iné subjekty záväzné, t. z. neplynú z neho žiadne práva a povinnosti, nemožno podať návrh na vykonanie exekúcie takejto rozhodnutia, nie je ani daný dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Preto súd na základe vyššie uvedeného návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Súd nepriznal ani jednému z účastníkov náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorými je skutočnosť, že dôvodom zamietnutia žalobného návrhu žalobkyne bola zmena právnej úpravy, ktorá spôsobila zmenu právneho postavenia účastníkov konania, za ktorú zmenu však nezodpovedá ani jedna procesná strana.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.